

Előfizetési árak:

Évi előfizetés	6 frt — kr.
Háromhavos	3 „ — „
Havonta	1 „ 50 „
Egy napra	— „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
Hová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszólalások
intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
Hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak meg
valamennyi könyvkereske-
désben.

Egyes számok kaphatók:

Welfinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Báthory-tér), Engel Lajos (16-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (16-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Boldog megye.

(H.) A hétfőn tartott megyei közgyűlésen megéljeneztek az alispánt egy — bár csak úgy odavetett, véletlen — enunziációjáért. A megye gratulálhat magának, gratulálhat a saját boldog voltaért. Boldog megye, melynek alispánja ilyen kijelentéseket tehet; boldog megye, mely az ilyen alispáni kijelentéseket éljenzéssel veszi tudomásul.

A megyei kisebb javadalmazásu tisztviselők fizetésének emeléséről volt szó. Eltekintve attól, hogy az alispán előre kijelentette, hogy nem lesz ebből semmi, egy közbeszólásra, mely pótadót emlegetett, azt lőtte vissza az alispán, hogy „míg én ezen a széken vagyok, pótadót nem fogok indítványozni.“

Hatásos mondás és a számított hatás nem is maradt el; a könnyen hevülők, a nagy szavakért lelkesülők serege erősen megéljenezte az alispánt ezért a mondásért.

Kedvesen hangzó szó is az, hogy nem lesz pótadó. Milyen dörgelemes éljént kapna a mi városunk polgármestere, ha ő is azt mondhatná el a közgyűlésen ugyanolyan önérzetes hangon, mint az alispán, hogy „míg én polgármester leszek, nem fogok pótadót indítványozni.“ Azt hisszük, az alispán se tette volna ezt a kijelentést, ha ő Pécs város polgármestere volna s nem olyan boldog megye boldog alispánja.

Mert boldog ez a megye, melynek vezére, apja azt mondja, hogy míg ő azon a széken ül, nem lesz pótadó. Ez a pót-

adótalan állapot azt jelenti, hogy nincs semmire szükség a megyében, nincs semmi olyan, ami miatt pótadót kellene kivetni; a megye már kezdettől fogva a kulturális bevégeztség legfelső fokán áll. Mert csodálatos jelenség Magyarországon, de így van ez a tapasztalati életben, hogy a kulturális előrehaladottság egyik szeszmérője a pótadó aránya. Ahol a legnagyobb százalékat látjuk a költségvetésben pótadóként föltüntetve, ott legtöbbet tettek és tesznek a művelődésért.

Baranyamegye költségvetésében újabban nem látunk pótadót, s e jelenség titka az alispán kijelentéséből most már napvilágra is került. Nem látunk pótadót a költségvetésben, de nem is látunk semmi kulturtörekvést, amiért Baranyamegye megérdemelt volna magát. Tehát nem azért nincs pótadó a megyében, mert már mindegy van, amit más szegény municipiumoknak pótadóval kell megteremteniök, hanem azért, mert a megye így boldogabb, hogy semmit se tesz, semmiért se áldoz, nem kívánczik a kulturáris dolgok jövőjéért. Szóval azt a boldogságot élvezi, a melyet a lelki szegények.

Az alispán eme nagy jelentőségű enunziációjából most már nemcsak azt tudjuk, hogy miért boldog a megye, hanem arra a kérdésre is megtaláltuk a feleletet, hogy miért nem sikerült a pécsi — tehát a megye székvárosában építendő — színházra kipréselni a megyétől az anyagi hozzájárulást. A megye akkor sarokba szorult s kénytelen volt valami jóakaratot mutatni

az ügy iránt. Az alispán most már ismert elvénél fogva — fölteszszük róla, hogy akkor is így gondolkodott — nem indítványozhatta a pótadót. Megtette más. Az alispán keze tehát szabadon maradt, hogy azzal széttephesse azt az aranyos pókhálót, mely pár napig ott csillogott a verőfényen a város szemének vakulására.

Amit tehát eddig csak sejtettünk, most ő maga nyíltan is bevallotta, hogy a színháznak adandó anyagi támogatást ő ütötte el a város kezétől. Miért? Mert míg ő alispán, nem tűr pótadót.

Boldog megye, mely ilyen kényes kérdésből, mint amilyen ez a most emlegetett színházügy is volt, csak így játszva bonyolódott ki; még csak nem is érheti vád, mert hisz az ő közgyűlése megszavazta a pótadót, hanem ott fönt megbuktatták a dolgot. Az odiumot akkor a belügyminiszternek tolták a nyakába, onnan most vissza vette az alispán — kibökkentvén, hogy ő az, aki ellensége a pótadónak.

Boldog megye, kétszeresen boldog. Egyrészt azért, mert olyan alispánja van, aki távol tudja tartani a megyétől a pótadót, másrészt, mert a megye boldogsága még akkorra is biztosítva van, ha esetleg véletlenül mégis csak elő kellene rukkolni valamiféle pótadóval.

Az alispán tudni illik így fejezte ki magát a közgyűlésen: „Míg én e széken vagyok (tehát míg alispán vagyok), pótadót nem fogok indítványozni.“

Ebből az is következik, hogy ha a körülmények kényszerítő hatása alatt mégis

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Megütötted...

Megütötted a szenvedély hurját,
Megütötted fájó szívemen:
Hadd zokogjon, bújjon, sirattassa
Vesztett ifjuságomat velem!

Lázias hévvel fékevesztett énok
Bús lelkemen hadd tomboljon át,
Durván óh hadd törje, tépje széjjel
Ábrándjaim ragyogó honát!

Mit bánod, hogy szívem' összetörted,
S poiba sujtád vérző romjait,
Játékszer volt, bábja önkényednek,
Melyet a sors ép' utadba vitt.

Mint könyörgék, ne légy oly kegyetlen,
S ha nem szeretsz, szánj meg legalább:
És ne oltsd ki egyetlen vezérem',
A reménynek halvány sugarát!

Mint könyörgék... Oh de mindhiába,
Sorsom átka bételjesedett,
S remény nélkül, szenvedélytől égve,
Gyötri érted a bú szívemet.

Jól van, jól van... Oltani a lángot
Most már többé magam sem fogom,

Rontson össze, emészszen föl mindent,
Csapjon át a feldúlt szivromon!

Csapjon át rajt; hamuvá égesse
E féktelen, hő szerelmi láng!
Ne maradjon egy ideig sem élő,
Ne maradjon egy érző szilánk!

Hogyha szívem üdvét el nem éri,
Mért kinozná hát búja tovább?
Tépd el, tépd el gyöngye életének
Foszladozó, hitvány fonalát!

Buday László.

Hinár.

— Irta: Kovács István. —

A „Tüskekorpádi Hiradó“ szerkesztőségében nagy lett a sürgés-forgás egy levélre, melyet a reggeli posta hozott egy „rég elöfize-tőnő“-től.

Minta-szerkesztőség volt az udvariasságban. A levélben azon gyengéd kérelem intézte-tett a t. szerkesztőhöz, hogy legyen szives a lap „A tüskekorpádi kis boszorkány vagy szivsa-jgató szerelem“ érdekfeszítő regény folytatását közölni.

Balladafi Zoltán (így hívták a szerkesztőt) egyet ühm-ögetett rá lekönnyökölve az annyi nevezetes tinta poczat látott íróasztalra, bajusza egyik csücskét balkeze két ujjával félkörbe esa-

varintotta, homlokát fürtös haja alá szedve ránczba merőn fölnezt a plafondra.

Ez jelentette nála a mély gondolkozást, mely most csak pillanatig tartott.

A regény folytatásához mindenekelőtt kézirat szükséges.

Egymásután ürült ki az asztalfiókok tartalma.

Nincs!

A papirkosárba kerülhetett tévedésből. Épen tele volt; a „tűzhálóra itélt“ elmeszüle-mények betöltötték a kis szoba padlóját.

Nincs!

Talán leadatott. Hé, izé, Miska, a nyomdába a regénykéziratért!

Nincs!

És negyedszer, ötödször, — századszor sincs.

Balladafi újra egy mélyet gondolkozott.

— Szedőgyerek, szaladj a belmunkatárs urért, aki a regényt írta.

Jó félóra mulva került elő a szurtos.

— Nincs itthon a munkatárs úr.

Mit?.. Hogy mer itthon nem lenni most?

— É-én nem vagyok oka. Elment az erdő-bényei fürdőbe.

javasolnia kellene a pótdát, úgy ő nem maradhat alispán.

A megye tehát nagyon olcsón s minden szemrehányás vagy vád reárahamlása nélkül önkéntelenül is meg fog szabadulni az alispánjától.

Igazán boldog megye!

Rövid kormányválság. Par napja feszült helyzetben volt a kormány, melynek kebelében már-már kitörőben volt a válság, melyet az elkeresztelési rendelet miatt a miniszterek között fölmerült differenzia idézett volna elő. Csáky és Szapáry lemondásáról volt szó, de valóban csak Csáky adta be lemondását, melyet utóbb mégis visszavett. Azóta — mondja a N. Fr. Presse — igen illetékes egyének szakadatlanul fáradoznak a differenciák kiegyenlítésén. Mindazonáltal a most idézett ujság még egyre zavarosnak mondja a politikai helyzetet.

Özvegyek és árvák az állam kenyere. A képviselőház tagjai e héten fogják megkapni a pénzügyminiszternek terjedelmes jelentését az 1842-től 1889-ig terjedő negyvennyolc év alatt állami ellátásban részesített azokról az özvegyekről és árvákról, a kik 1889. decz. 31-én ellátásukat tényleg még élvezték. Az előterjesztés megjelöli az özvegyek és árvák által élvezett járandóság évi összegét, a férj, illetőleg atya szolgálati minőségét, beszámított szolgálati idejét s a tényleges szolgálatban utoljára huzott fizetés évi összegét is. Több ezerre megy azoknak az özvegyeknek és árváknak a száma, a kik az állam kenyereit eszik, de ugyan csak szűken van kimérve számukra ez a kenyér. Van közöttük olyan özvegy is, a ki évenként 43 forint és 80 kr. s olyan árva, a ki évenként 5 frt 47 kr. „ellátást élvez.” 1889. évi decz. hó 31-én a meddig a miniszteri kimutatás terjed, a legnagyobb özvegyi ellátása volt: Grezenstein Gabriella miniszteri tanácsosnénak (1800 frt) és Perczel Béláné kuriai elnöknének (1780 frt.) Az árvák közül egyetlen egy Szende Erzsébet, a kinek anyja részeseült kegydíjként jelentékenyebb, 630 forintnyi, évi ellátásban. Az özvegyi ellátások túlnyomóan nagyobb része alatta marad az évi 600, az árváké alatta az évi 200 forintnak.

A kolera.

Budapesten már nem csupán a köznép körében terjedt el a kolera, hanem az intelligensebb körökből is szedett áldozatokat. Némileg ez indította a fővárosi járványbizottságot arra, hogy a főváros területén levő összes nyilvános

óvó- és gyermekkerteket, elemi, közép- és magániskolákat, sőt az egyetemeket is bezáratta.

A vasuton vagy hajón Budapestről elutazókat vizsgálat alá veszik és dezinficiálják.

Szennyes fehérnemű és ágynemű, különösen ürülékkel bepiszkitott bármilyen holminak, rongyoknak, ócska alattságoknak és ócska ruhának akár kézi podgyásként, akár utazó podgyásként Budapestről való kivitele tiltva van. Az utazóközönségnek amennyiben podgyászt visz magával, az illető vonat vagy hajó indulási ideje előtt legalább egy órával előbb kell megjelennie az indulási vasuti, illetve hajó állomáson és podgyását a kirendelt orvosok revizója alá kell bocsátania. Minden egészségügyileg megvizsgált pogyászdarabot bárczával latnak el, mely a vizsgálatot bizonyítja s a beszállásnál illetve földelésnél az egészségügyi vizsgálatot tanúsító bárcza fölmutatandó.

Az összes fővárosi lapok erős karbolszaggal mennek szét az ország minden részébe, mert a kiadóhivatalok az ujságpapírost karbolddal gőzével dezinficiálják. A lapok fején mindent ott feketélik vastag betűkkel, hogy: Fertőtlenítve van.

A főváros tanácsának és rendőrségének meggyült a baja a koleras betegek és halottak ruháinak, lakásának és butorainak dezinficiálása miatt a csöcselékkel. A buta tömeg, mikor a dezinfektorok el akarták vinni egy koleraiban meghalt munkás butorait, hogy a gőzkészülékkel dezinficiálják, megtámadta az orvost és segítőszemélyzetét, majd a segítségre érkezett rendőröket dobálta kövel, s valóságos oroszországi dulakodást vitt véghez a csöcselék a tanács és rendőrség intézkedései miatt, melyet a fölvilágosulatlan, vad nép félremagyaráz s bizalmatlansággal fogad.

Pécsett az állapot nem változott. Beszélnek ugyan koleraesetről; e hirt azonban hivatalosan nem erősítették meg.

A megyében a hatóság megtette a szükséges óvintézkedéseket. Különösen Mohácsra fektették a főszűrt, amely mint dunai kikötőhely, fölöttébb ki van téve a veszedelemnek. Mendl Lajos dr. megyei főorvos a mohácsi járás és községi orvosokkal a helyszínen tanácskozott a legjobb óvintézkedések dolgában. A történt megállapodás értelmében aztán a főszolgabíró elrendelte, hogy a személyszállító hajókon érkező utasok, valamint az egyéb gőzöskön és uszályhajókon érkező egyének kiszállás előtt orvosilag megvizsgálandók és fertőtlenítendőek, e vizsgálat és fertőtlenítés eszközlése előtt senkit sem szabad partra szállítani. A dunagőzhajózási társaság utasított, hogy az ő hajóin érkező gyanús betegek részére ideiglenes helyiséget rendezzen be s úgy a személyek, mint ruhaneműk fertőtlenítésére szükséges anyagokat és eszközöket szerezze be. — Ezt az intézkedést a dunaszekesői hajóállomásra nézve is elrendelték.

Ezen kívül több óvintézkedést rendelt el a főszolgabíró a város lakosságára nézve is.

*

Somogy megyében már fordult elő koleraeset. Amennyiben szigetvári járáshoz tartozó Drávafokon egy ember — minden kétséget kizárólag — ázsiai lerában halt meg. Tolnán pedig újabban két egyén halt meg kolera tünetei között.

HIREK.

— **(A megye üdvözlöte Kossuthhoz.)** Baranyavármegye is üdvözli Kossuthot, ennek nemzeti ünneppé avatott születése napja alkalmából. Az állandó választmány ülésén Simonffy János országgyűlési képviselő, megyebizottsági tag tette meg az indítványt, hogy az állandó választmány tegyen javaslatot a közgyűlésen Kossuth üdvözlése iránt, amint hogy Kossuth születése napjának 80. évfordulója-kor is üdvözölje a megye az ősz hontalant. Az állandó választmány magáévá tette Simonffy indítványát s azt — tekintettel Kossuth elévülhetetlen érdemeire — a megye közgyűlésének egyhangú elfogadásra ajánlta. A közgyűlés lelkes éljenzéssel fogadta az indítványt s egyhangulag emelte határozattá. Az üdvözlő irat szerkesztésére nyomban kiküldötte Simonffy és Kisfaludy Pál megyebizottsági tagokat.

— **(Megyei közgyűlés.)** Baranyavármegye őszi évnegyedes rendes közgyűlése hétfőn minden nagyobb vihar nélkül folyt le, bár a tárgysorozatnak néhány pontja szelet jelzett. A főispán a gyűlés megnyitásakor bejelentette, hogy Krausz Győző ügyvédet tiszteletbeli ügyésznek, Forray Valért tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki. Az alispán évnegyedes jelentése szerint a gazdaközönség nem a legjobb kilátásokkal néz a tél elé, mert a termés nem mondható kielégítőnek. A közegészség általában kedvező, csak a difteritisz graszszál szörványosan. A kolera ellen minden lehető óvintézkedést megtettek, bár az évszazados mulasztások miatt nem vihető minden keresztül úgy, mint azt az orvostudomány előírja. Az ezután tárgyalt ügyek közül az érdekesebbekről külön emlékezünk meg. Itt még megemlítjük, hogy Kacsokovits Jánosnak a Mohács nagyközségi pénztárnoki állás betöltése alkalmával követett kijelölési és választási eljárás ellen beadott fölfolyamodványát s Czéh Antalnak a baranyavári körjegyzői állás betöltésénél megejtett választási eljárás ellen beadott föllebeszését vita nélkül elvetette a közgyűlés. Mindkét ügy annak idején szellőztetve lett a Pécsi Figyelő-ben. A kisebb javadalmazásu tiszt-

(Hány előfizetője van annak a lapnak? Szerk. helyett szerző.)

Pauza következett.

A szedőgyerek végig szántotta festékes kötényével izzadságtól gyöngyöző homlokát s egy lépést előbbre tett.

— Szerkesztő úr! Hátha csakugyan vége volt annak a regénynek?...

— Hallgatsz!?

Guttenberg hive az utolsó betűnél már az ajtón kívül fütyülte a „Madarász“-t.

Annak a kölyöknek aligha nem igaza van. A munkatárs úr azt felelné rá, hogy annak a kölyöknek tőkéletesen igaza van.

Ugy esett az eset, hogy a „Folyt. és végé“-t elfelejtették az utolsó közlésnél a regény címe alá bigyeszteni, — a laptördelő meg a regulához tartotta magát.

Balladafi úr engedett. 101 folytatás átoltvasására csak nem itéli el magát, hogy megbírálja: vége van-e hát?

Szerkesztői üzenetek. Régi előfizetőnő: A kért regénynek a 121. számban vége volt.

Erre aztán nem egy, hanem négy levelet kapott.

„— Mit, vége van? Hát van maguknak lelkük? Hiszen a rabot is kieresztik, ha kitöltötte

az idejét s önök a világ végéig szenvedtetik azt a két szerencsétlent. Tudják meg, uraim, hogy Kadarcáról egy előfizetőjük sem lesz, ha Irmát és Jenőt össze nem házassítják...”

Hány előfizető is van Kadarcson? 27. — No, ezt kár volna elveszíteni. Segítünk rajta.

Belmunkatárs úr nyitotta be az ajtót.

— Kérlek, Kálmán, boronáld össze azt a két szerencsétlent.

Kálmán tudta már az egész esetet. Persze, hogy ő szerinte is vége volt a regénynek. De mikor az előfizető nem egyezik bele. S az előfizető hatalmas.

Szó nélkül foglalt helyet egy asztal mellett. Balladafi sorban bontogatta föl a leveleket.

— Belekezdte már? — Fordult kis idő múlva Kálmánhoz. — Egy előfizető azt szeretné, hogy a nő először öngyilkosságot kísérelne meg, melyet Jenő akadályoz meg; így meglágyítaná a köszívű apa szívet. Légy szives előbb Irmát egy másfél méter kutba ugratni, de viz ne legyen benne.

A harmadik levelet aztán szó nélkül tette a szerkesztő Kálmán asztalára.

— „... T. szerkesztő ur! Hát csak szép volt az a regény. Ha tudná, hogy mennyit sir-tam! De még se romantikus. Én jobb szeret-

ném, ha Irma zárdába menne. Persze az orosz-lanszivü apa ne tudja. Jenő aztán kiszabadítaná. Tudja, épen a kertben sétálna, magas köfalak, a hold felhőbe burkolná magát, a szellő sirna... Ez valami pompás lenne!...”

Kálmán olyas valamit akart mondani, hogy a Herkópáter se tudná azt megcsinálni, hogy egy regénynek három befejezése legyen, midőn Balladafi fenhaugon kezdé olvasni a kezében tartott levelet.

— „Uraim! Nagyon el vagyunk szaporodva, nehéz a megélés. Ismerik Malthus elméletét? Mi lesz a világból, ha onök egy regényben sem gyilkoltatnak meg senkit? Jenőnek el kell keseredni, éjszakázni, párbajba keveredni, összekaszabolják; —; annak a hyénának meglágyul a szive. Hozzáadná már leányát, késő!!! Jenőnek meg kell halni! Bűnhődjék a zsarnok!...”

A szerkesztőség összenézett. Vágd ki magad skribler!

Hiszen volt ott ész jó garmadával.

A riporter a diványon ülve térdén írogált. Konstatalván a határozatképesség, megkezdődött a tanácskozás.

— A sorrend tehát — szólott a szerkesztő — kutbaugrás, apácza, megszábadítás, házasság, párbaj, kámpesz.

viselők fizetésemelés iránt beadott kérvényét az állandó választmány úgy terjesztette a közgyűlés elé, hogy nemcsak ezek, hanem az összes tisztviselői fizetéseket és általányokat revízió alá kell venni, azonkívül a dologi kiadásokban is változtatásra lesz szükség, amennyiben több lakás- és fuvarbért emelni kell. De e költségváltoztatást csakis akként kell megoldani, hogy vele a megyét meg ne terheljék. Erre nézve öttagu bizottságot kell kiküldeni, mely vegye bírálat alá a fizetéseket és általányokat, s találjon fedezetet a fizetések javítására. A közgyűlés ebben az értelemben határozott. A vármegye jövő évi költségelirányzatát szó nélkül elfogadták. Mohácson és Szt.-Lőrinczen egy-egy állatorvosi állás lett szükségessé, e két állomást rendszeresítette a közgyűlés, erre pályázatot hirdetnek úgy, hogy jövő évi január 1-én a két állás be legyen töltve. A közgyűlés sok apró ügy elintézése után fél 1 órakor ért véget.

— **(Október 6-odika a vidéken.)** Szigetvár hazafias polgárai kegyelettel ünnepelték meg október 6-odikát. Reggel 9 órakor gyásztisztisztelet volt a belvárosi templomban, ahol is a fölállított ravatalra több koszorút helyezett a közönség. Mire végeztével szépen át gondolt hazafias beszédet tartott **Mincsek Antal**, szt.-ferenczendü áldozár.

— **(A gimnázium ünnepnapja.)** A gimnáziumi tanuló-ifjúság szeretett igazgatóját, **Inczédy Dénest**, aki városunkban a társadalom minden körében tiszteletet, becslést élvez, folyó hó 8-ikán, névnapja előtti napon, szép üdvözlésben részesítette, mire az igazgató délután szünetet engedélyezett a diákoknak.

— **(Képesítések.)** A helybeli püspöki tanító-képezdeben a vizsgálatok véget értek, melyeken **Lechner János dr.** kanonok, egyházmegyei tanfőügyelő, az állam részéről pedig **Salamon József**, kir. tanfőügyelő, volt jelen. A jelentkezett 20 segédtanító közül 4 jelesen, 3 jól, 10 egyszerűen tette le a vizsgálatot, három pedig a vizsgáló bizottság hiányos ismereteik miatt egy évre visszavetett. Az okl. tanítók a vizsgálat után a szélrözsza minden irányában szétozoltak, hogy nemes pályájukat megkezdjék. Mi arra kérjük őket, hogy a magyarosítás ügyét mindenkor szívükön viseljék.

— **(Égháboru októberben.)** Nyári zivatart improvizált vasárnap estefelé a természet, mely már hivatalosan is jól benne van az őszben. Este 6 óra tájban a Jakabhegy felől hirtelen fölének száguldott egy hatalmas fekete felhő, melyből takaros zápor szakadt sűrű villámlással és ropogó dörgéssel. A vihar a vidéken is elég impozáns lehetett, mert Sásdról azt az értesítést kapjuk, hogy ott is volt záporosó,

— **Protestálok** — vágott közbe a belmunkatárs — Művem irodalmi becséből nem hag yok levonni semmit.

— De az előfizetők . . .

— Vajjon azok-e?

— Szin-ész vagy Kalmus . . .

Matrikula elő. Seholy egy sem. Persze, hogy csak előfizető — kibiczek.

A riporter s unyimód mosolygott.

— Tekintetes szerkesztőség! Van egy indítványom.

— Süsd ki, öcskös!

— A mai lap hozni fogja:

Szerkesztői üzenet. Többeknek: A regény befejezéseül ajánlott vázlatok oly óriási hatásoknak ígérkeznek, hogy veszteség lenne az irodalomra nézve, ha ki-ki a fejét is meg nem csinálná. Az esetleg beérkező kéziratokat annak idején fölhasználjuk.

— Te, hátha valami számárság lesz?

— Hát mondjuk mi, hogy közölni fogjuk?! . . .

Miska berohant a nagy nevetésre. Ott gomolygott a szerkesztőség összeülekezve a diványon. Valódi skribler vér. Nem érti azt czibil.

A riposter erőlködött a térdén tele irt lapot Miska felé nyújtani.

— Nesze, te betűfloxera, ez lesz a mai tárcza.

sőt a villám hét különböző helyen le is ütött; kárt azonban nem okozott.

— **(A szalántai kerület választási székhelyének kérdése)** a legutóbbi képviselőválasztás óta foglalkoztatja a választópolgárokat és a megyei hatóságot. Tudvalevő dolog, hogy több község kérte a székhelynek Szalántáról Német-Ürögbe való áttételét. Ekkor kiadták az ügyet az alispánnak, hogy meghallgatván az összes községeket, tegyen az állandó választmány útján jelentést és javaslatot. Az alispán meghallgatta a községeket, de általános többséget nem tudott megállapítani sem egyik, sem másik részről. Az állandó választmány ilyen körülmények között azt javasolta, hogy maradjon meg a székhely Szalántán. A közgyűlésen Simonffy és Morvai biz. tagok Német-Ürög mellett, Szily alispán és Németh Lipót biz. tag Szalánta mellett szólaltak föl, s a közgyűlés a régi állapotot meghagyta.

— **(Pécsi honvédhuzártiszt a berlini távlovaglason.)** Magyar-osztrák és berlini katonatisztek között érdekes verseny folyt le. Kölesönösen indultak el egyik rész Bécsből, másik Berlinből, azon versengvén, hogy egymást a kölcsönösen ellentétes célpontnál: Bécsben és Berlinben megelőzzék. A versenyben magyar huzártisztek lettek a győzők, kik a 4 napra tervezett utat 3 nap alatt tették meg. A versenyzők között részt vett **Csigó 3 ik** honvéd lovasdandárbeli főhadnagy, **Schlippenbach** ezredes segédtisztje is. **Csigó főhadnagy** — két más honvédhuzártiszt társával — erősen kitett magáért és csak véletlennek tulajdonítható, hogy az első közé nem jutott. **Csigót** ugyanis az a baj érte, hogy Kalauban 16 óráig betegen feküdt. Így is 105 óra és 8 percz alatt tette meg a később folytatott utat, amely időből ha levonjuk a tétlenül eltöltött időt, kétségtelen, hogy egyike lett volna a főbb nyerteseknek.

— **(Önkéntesek a tisztvi vizsgálaton.)** Mint bennünket a leghitelesebb helyről értesítenek, a pécsi 52. gy. ezredhez tartozó egyévi önkéntesek tisztvi vizsgálata a legjobb eredménnyel végződött. Önkénteseinkre csak későn került a sor s azért fölmenetelük alkalmával négy napig veszteltek tétlenül a kolerás fővárosban. **Bilimek vezérőrnagy**, dandárparancsnok elnöklete alatt folytak a vizsgálatok. — értesülésünk vételéig — nagyon jó sikerrel. A vizsgáló bizottság igen emberségesen bánt a tartalékos tisztjelöltekkel, kik ma érkeznek vissza Pécsre. Az a hír tehát, mely pár napja keringett a városban, hogy a pécsi önkéntesek már vasárnap visszaérkeztek s hogy a fővárosi kolerajárvány miatt öt napig vesztelgár alatt tartják őket a katonakórházban: teljesen alaptalan.

— **(Két közvágóhid)** nyílik meg a napokban a város szomszédságában. Ma veszi át a pécsi járás főszolgabirája **Német-Ürögben** és **Szabolcs** az új közvágóhidakat, melyek minket, városi lakókat is erősen érdekelnék, mert e két közvágóhid létesülésével meg van könnyítve annak a tervnek a kivitele, hogy a pécsi közönség e két helyről vásárolja be az olcsóbb húst, s ellenringet teremtsen az itteni ring ellen, mely csak nemrég is oly önkénytelen hozta kellemetlen helyzetbe a közönséget — tetemesen fölemelvén a hús arát.

— **(Tűz.)** Az is ritkaság, hogy hordár ember háziur legyen; meg is irigyelte a sors ezt a dicsőséget **Hangya József** hordártól, aki a félvárosnak a fullajtárja, s akinek a Rókus-utczában volt egy csinos új háza. Csak volt, mert ma már füstös rom a szép tükörűveg ablakos házacska. Hétfőn este 10 óra tájban tűz ütött ki a házban s mire a tűzoltóság a késő jelzés miatt egy órai késéssel megérkezett, a ház teteje teljesen leégett. Hogy a szomszédos házakat is nem érte hasonló sors, a **Hangya** házat körülvevő lombos fáknak köszönhetik a szomszédok. A tűz okát nem tudják.

— **(Az atletikai klub tisztujtása.)** Vasárnap délután tartotta a pécsi atletikai klub tisztujtó közgyűlését, melyen elnökké **Egry Béla drt** választották meg, alelnökké **Háinesz Károlyt**, titkárrá **Lauber Rezsőt**, pénztárossá **Ptacek Vikort**, segédpénztárossá **Veidinger**

Jácost, szertárossá **Notter Jenőt**, segédszertárossá **Kisasszony Józsefet**, Választmányi tagok: **Erreth János**, **Németh József**, **Liszkay Bálint**, **Bodó Aladár dr.**, **Nemes Vilmos dr.**, **Ott Béla**, **Zsille Ferencz**, **Toluay Antal**; póttagok: **Maléter László**, **Kaufmann Nándor**, **Schlegel Gusztáv**, **Deutsch Zsigmond**.

— **(Halálozás.)** **Varga Jánosné** szül. **Pitz Anna** e hó 8-án 37 éves korában elhunyt Német-Ürögön. — **Mócs Szaniszló** pécsi főgimnáziumi tanár testvérbátyja, **Mócs Zsigmond**, a „Fiume“ szerkesztője, e hó 8-án Ujvidéken meghalt.

— **(Nyugalomba vonuló megyei ügyvéd.)** **Németh Ignác**, Baranyavármegyeének 26 év óta tisztvi főügyésze nyugdíjaztatását kérte. A megyei közgyűlés elfogadta a kérelmet és jövő évi január elsejétől nyugdíjba bocsátja eddigi főügyészetét. Utódjául **Nagy Jenőt**, a mostani árvaszéki ügyészt emlegetik, míg az árvaszéki ügyészi állásra legtöbb kilátása van **Kosztás Ákos dr. ügyvédnek** és **ib. alt. ügyésznek**.

— **(A gyümölcskiállítás)** kitüntettjei közül minapi közlésünkben kimaradt **Gyenis Lajos** kertész neve, aki szép gyümölcseiért az általa nevelt impozáns palmaért és óriási fügefáért díszokmányt és egy arany jutalmat kapott.

— **(A 10-es huszárok Székesfehérvárott.)** A Baranyában és Pécsen állomásozott, október elseje óta pedig Székesfehérvárra elhelyezett 10. sz. huszárezrednek ünnepe volt vasárnap. Ekkor avatták föl az új lovaslaktanyát, melyet Fehérmegye 700.000 (frt)ért építtetett. A fölavatáson **József főherczeg** is jelen volt. **Teinzmán** ezredes magyar nyelven köszönte meg a megye üdvözlését, az öröm ünnepe rendezett lakoman pedig **Teinzmán** és **Brezovay százados** mondtak pohárköszöntőt a tisztikar részéről. A huszárlégénységet a megye fényesen megvendégelte.

— **(Adományok a megyei árvaháznak.)** Ujabbán a következő adományok folytak be a megyei árvaház alap javavára: **Albrecht főherczegtől** 3000 frt, **Biedermann Rezsőtől** 3000 frt, **Majláth Gyögyntől** 3000 frt, **Schaumburg-Lippe herczegtől** 1000 frt, **Engel Adolt** és **nővei** 100 frt, **Mendl Lojosnétól** 40 frt.

— **(Gesztenyeszüret.)** Mióta a phylloxera leette a szőlőinket, s a szőlőszüretet az új nemzedék csak a mesés könyvekből ismeri, azóta nagy anakronizmus volt a Pécsi Dalkoszorúnak a szokásos szüreti ünnepe. A jobb sorsu erdemes fatal dalegylet az idén derekasan ráfizetett a szüreti ünnepejére, melyet különben nem a phylloxera, hanem a hirtelen támadt eső rontott el. Ezt helyre pótlandó a Dalkoszoru e hó 15-én — szombaton — a pécsbányatelepi **Gebhardt-féle** vendéglőben dallal és tánczczal egybekötött gesztenye-szüretet rendez az „Ezeréves gesztenyefa“ árnyékában. Beléptidij 50 kr.

— **(Asszonyveszekedés miatt halál.)** Nagyharsány mellett levő pusztán egy béresasszony összettűzött a gépfűtő feleségével. Az asszonypörbe a férjek is beleavatkoztak, ki-ki védvén az élete párját. A gépfűtő, **Ujvári Lajos** nevű, azzal vetett végett a csatának, hogy egy doronggal úgy fejbe vágta **Miskovics Mojzes** bérest, hogy az harmadnapra belehalt.

— **(Difteritisz a vidéken.)** **Mohácson** nagyban grasszál a difteritisz. Szeptember hóban 28 gyermek — köztük 11 iskolás — halt meg difteritiszben. **Siklóson** szörványosan ismét föllépett a difteritisz; e mellett a sarlach is segít ágyba dönteni a gyermekeket. Itt ujabbán nem fordult elő halálozás.

— **(Mégkéssett fecskék.)** A mult héten Tolnamegyében nagy csapat fecske vonult el, a mi csodálatos jelenség, mert a fecskék rendes körülmények között már kisasszonynap tájékán szoktak fölünk elvándorolni oda, a hol a Gondviselő asztalt terít számukra.

— **(„Pax.”)** **Vaszary Kolos** herczegprijás jelszava kezd már divatossá válni. Pécsen harmincz intelligens fiatal ember „Pax társas kör“ elnevezéssel társulatot alakított, melynek célja: tagjainak közös közreműködés útján szellemi szórakozást nyújtani. A tagok nagyobb része elszívesen foglalkozik az irodalommal, és egynéhány tag neve már a közönségnél is jó hangzással bír. A cél elérésére részben fölolvadásokat és szavallatokat tartanak, másrészt pedig

az irodalom értékesebb termékeit bocsátják rendelkezésre. A kör foglalkozik a szépművészet minden ágával, és szándéka a helyi irodalmat minden alkalommal pártolni. A szándék szép, legyen is fogantatja. Csak aztán a címül választott jelmondatnál maradjanak meg mindvégig.

— **(A csendőrség szaporítása.)** A csendőrség szaporítását a személy- és vagyonbiztoság megvédése érdekében szükségesnek tartja a belügyminiszter. Szükségesnek véli nevezetesen Somogy megyében, hol a közbiztonság igen gyakran van veszélyeztetve, Kaposvár székhelylél új szárnyparancsnokság rendszeresítését, mert a pécsi szárnyparancsnokság a kellő föltgyeletet ezélszerűen és szabályosan nem gyakorolhatja. Hát Baranyamegyében nem tartja oly szükségesnek a csendőrség szaporítását?

— **(Vállalkozók figyelmébe.)** A m. kir. államvasutak igazgatósága a vonalrai részére szükséges összes leltári tárgyak szállítására vonatkozó föltételeket megküldötte a pécsi kereskedelmi és iparkamarának, ahol is azok az érdekeltek által a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A helyhez kötött (stabil) gőzgépek kezelőinek tanfolyama a budapesti állami ipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz.) f. évi okt. 15-dik napján nyílik meg s december hó végeig tart. — Tanulókul fölvétetnek a 18 évöket betöltött önálló lakatosok, kovácsok s a különböző gépgyárak főbb munkásai, akik a gőzkazánfűtők, valamint a locomobil-, és cséplőgép kezelők tanfolyamát már elvégezték. — A fölvételhez erkölcsi bizonyítvány szükséges. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek. — A tandíj 5 frt. A beiratás okt. hó 8-án kezdődik.

Az építő iparosok téli tanfolyama a budapesti állami ipariskolában Budapest, VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz. ebben az évben is november 2-án nyílik meg. — A tanfolyam négy téli félévre terjed s évenként november 2-tól márczius végeig tart. Tanulókul fölvétetnek a 15. életévet betöltött, írni, olvasni, és számolni tudó kőmives-, kőfaragó-, és ácsegek, valamint a 15. életévet betöltött, írni, olvasni, számolni és számolni tudó kőmives-, kőfaragó és ácstanoncok és gyakornokok, a kik legalább egyévet töltöttek már gyakorlatban. A beiratásnál előmutatandó irományok: 1. az illetékes közigazgatási hatóság által kiállított erkölcsi bizonyítvány, — 2. a végzett isk. osztályokról szóló iskolai bizonyítvány, — 3. munkakönyv, vagy az illetékes elsőfoku iparhatóság által hitelesített munkabizonyítvány. — A beiratás okt. 15-én kezdődik. — Vidékiek levélben jelentkezhetnek. A beiratási díj 2 frt, a tandíj 10 frt, szertári biztosíték 2 frt.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **A szinkörből.** A Váradi-Jakabfi-féle szintársulat szombat óta játszik a Somogyi szinkörében. Az első két napon nagyon is kevesen de látogatták az előadásokat, melyekről annyit mondhatunk, hogy ha magas művelzetet nem is, szórakozást mégis csak nyújtanak. Somogyi elsőrangú társulata után különben is nem kis melegség kisebb kaliberű társulattal a mi közönségünk elé állani. Hogy a Váradi színészei ki mernek állni, csak azt mutatja, hogy van ön-bizalmuk. Az Aranyosi-pár, Váradiné, Nyitrai mindenesetre ügyes színészek, Váradi, az igazgató, még mindig jóhangu népszínműénekes. Ma a Veres hajut adják.

* **Kritikák a „Hulló levelek“-ről.** A „Hét“ október hó 2-iki száma ezt írja: „Kiemeljük Váradi Ferencz nevét,“ ki néhány kedves szép verset irt s évről-évre beállit a maga szerény kötetével. Apró csillag, de van neki saját fénye és melege. Az „Ország-Világ“ október 2-ikiszáma így ír: Hulló levelek című verses kötete Váradny Ferencznek már elhagyta a sajtót, melyet a szerző Siskovics Tamásnak prezentált. A jó nevű költő az újabb s külsőleg is csinos kötetét mi is ajánljuk olvasóink figyelmébe.

* **Új férfi karok:** Az „Apolló“ karnagyjtemény ezentúl Erkel Sándor orsz. karnagy, Hoffer Károly pécsi karnagy és Langner Viktor Budapest-lipóttplomai karnagy,

urakból álló szerkesztő bizottság közreműködésével fog megjelenni. A lapnak októberi száma a következő karokat közöl vezérkönyben és négy szólamban: 118. sz. Király-hymnus Goll János-tól (pályamű); 119. és 120. sz. Mulat a betyár és Éva lányai Szentirmai Elemértől; 121. sz. Sabbal ünnepe Abt Ferencztől; 122. sz. Éji varázs Storch M.-tól. Az Apolló előfizetési ára egy vezérkönyv és négy szólamért évenként 2 frt. 50 kr. Minden további 4 szólam előfizetési ára 2 frt. Mindennemű postai küldemények czimzendők: Goll Jánoshoz, az Apolló felelős szerkesztőjéhez, Bpsten, Lázár u. 18. sz.

* **A legújabb kor története.** Irta Marczali Henrik. Már a mikor az első füzeteket kaptuk a nagyszabású munkából, akkor is megirtuk, hogy oly könyvvel szaporodik irodalmunk, melyre a külföld bármely országa is büszke, melyért akármely német is irigyünk lehetne. — A németek sem vádolhatók azzal, hogy történelmi irodalmuk szegény; — van annyi történetírójuk és annyi füzetes, kötetes, bő és kisebb munkájuk, hogy sokkal kevesebb is sok lenne. — Más nemzetek történetírói is sokat foglalkoznak a multtal és ezérfele változatban találják fel az ó- és középkor eseményeit, — de az ujkor történelme jobbra már csak az elfogult nemzeti biaság megtestülése, — a mikor az természetesen megszűnik számbavehető történelmi munka lenni. — A legújabb korról még epenséggel nincs sehohsem ily munka mely a semleges álláspontot elfoglaló kritikus igazságszeretettel mutatna rá azokra az időkre és eseményekre, melyek bár a multak következményei — a mai államalakulásokra döntő befolyással bírtak. Az ellőtünk fekvő nagyszabású munka írója erre a nehéz és kényes feleletre vállalkozik. Dícséretére legyen mondva, ugy oldta meg feladatát, mint hogy azt a „II. József császár és kora“ írójától vártuk. — Nehéz volt a munkája, mert korunk tartalmas történetéből szakavatott átnézettel kellett azon eseményeket és változásokat csoportosítani, melyek az emberiség és az egyes államok mai állapotának megteremtésére a legnagyobb, sőt döntő befolyással bírtak. Hiszen a jelen korban láttuk megtörténni azt, a mire egy évszázaddal azelőtt gondolni sem mert senki. A származás megszűnt előjog lenni, a műveltség a maradiság, az odíság fölé kerekedett. A nemességet odarugni, a kutyabőröket sutba lehetett dobni és a 77 öst számító arisztokratának remegnie kellett, hogy a minden korlátokat leromboló nép a vérpadra ne huzolja. A legújabb kor története nyújtja hű képét annak, mint nőtte ki magát 1793-ból 1848, mint keletkezett az a mai napig eltartó forradalom, mely nélkül a mai liberalizmus csak testett bálvány lenne. A nemzeti öntudat mind jobban kidomborodik és egységre, függetlenségre törekednek a népek, — megszületik az olasz, a német egység, — keletkezik a tiszteletet parancsoló független Magyarország, melynek ma már irigyei vannak, míg azelőtt csak kiaknázói akadtak. — Az újabb kor történetében ismerkedünk meg az újabb honalapító nemzedékekkel, Széchenyivel, Kossuthal, Deákkal, bennük és általuk emelkedtünk oda, hogy ma modern ország vagyunk és hogy viszonyaink rendezvők mindenfelé, még ott is, a hol a kréta körül mindig hibát szerettek keresni.

Ezzel vázoltuk nagyjában azt, a mit Marczali munkája fölölel. Vázlatunk az érdem föltétlen elismerése. Csak még azt tesszük hozzá, hogy a könyvnek minden része vonzó, zamatos irányu és méltán sorakozik a legkiválóbb történeteszek munkáihoz. Hogy a kiállításról is mondjunk valamit, elég annyit megjegyeznünk, hogy Révai testvérek a tartalomhoz méltó külső mezt adtak a könyvnek, mely disze, ékessége lesz könyvtárainknak és a kifogyhatatlan élvezet forrása mindazok számára, kik a hasznost a kellemessel egyesíteni tudják és akarják. A díszes mű ára füzve 7 frt, diszkötéssel 8 frt 50 kr.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

VEGYESEK.

— **Intésül!!!** Folyvást új meg új hamisítványai mertülnek fel Brandt Richard gyógyszerész valódi svájci labdacainak s ezért nem ajánlhatjuk eléggé, hogy vételkor mindig csak olyat kérjünk, melynek a dobozán jelzőül egy fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt Richard névalírása látható, minden más csomagolású doboz hamisítvány s föltétlenül visszautasítandó. Meg kell hozatni annak a 400, hivatalból hitelesített, elismerő levélnek, melyek 1891 július és augusztus havában érkeztek be, a lenyomatát. — Főraktár: Török József gyógyszerész Budapesten, Király-u. 12.

— **Biztos gyógyhatás.** Mindazok, kik rossz emésztés vagy székrekedés következtében fölfúvódásban, szorulásban, főfájásban, étvágyhiányban, vagy egyéb bajokban szenvednek, a valódi „Moll féle seidlitz porok“ használata által biztos gyógyulást érnek el. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító-tól Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszertárakban határozottan Moll A. készítménye az ö gyári jelvényével és aláírásával kérendő.

CSARNOK.

Mikor az akác másodszor virágzik.

Ez is megtörténik néha, néha s ilyenkor azt mondják, hogy hosszú ős lesz. Az akác poros sárgult levelei közül, melyeket a pók már finom selyem szálakkal hálózott be, hirtelen, észrevétlenül buvik elő egy fűrt fehér virág.

Pedig már ős van!

A rózsza elhervadt, a gesztenyefa sárgult leveleket hullat, a szolid kék levegőben hosszú szálakban, itt-ott foszlányokra szakadozva uszáll az ökörnyál. Ez az akácvirág is fonnyadt, idétlen; nem is annyira üde, nem is annyira fehér, nem is szór olyan kábitó illatot, mint akkor, mikor először lepte el a fák sötétzöld, üde leveleit, mikor az a tüzes szemű tarka ruhás lány, az az örületesen szép május perzselő tekintette csalta ki.

Hja ős van!

De az a szép asszony, ki ott a nyílt verendán finom, apró ujjával idegesen szaggat egy falevelet, nem veszi észre. Azt nem veszi észre, hogy fonnyad a rózsza, hogy a gesztenyefa kopaszodik: azt se látja, hogy belepte a por a leveleket, hogy már olyan blatirt, kielt az egész természet. Ő csak azt a kései akácvirágot látja, csak azt nezi.

Egy bolondos ötlete támadt. Hogy leszakítja.

Elővette ollóját, aztán gyorsan leszökött a lépcsőn s a fához menve, belenyult a sűrű lombok közé. Egy tövis megszurta atlátszó, fehér ujját. . . Főlsziszszent. . . [De azért csak levágta a virágot s hajához tüzte.

* * *

Az Andrássy-ut széles faburkolatán elegáns magánfogatok robogtak végig az őszi verseny első délutánján. A szép asszony kaczer tartással, keményszáru stulp keztyűvel maga hajtott. A járókelők megállottak és megbámulták. Két fiatal ember Bán Pista meg Koller Laczi zsák alakú szűrke kabátban, oldalúkon látócsövel, monoklijuk alatt szintén erőltették szemüket, hogy megismerjék ezt a kék batiszt ruhás szöke asszonyt. Mikor előttük rohant el, Bán Pista hirtelen egy divatos mozdulattal megemeli kalapját. A szép asszony észre vette s kecses, bizalmas mosollyal biczengette meg hamvas szöke fejét.

— Hát te ismered?

— Persze.

— Honnan?

— Álmodni sem mertem volna!

— Hát kicsoda?

— Nem tudod? Különben az igaz, te nem is tudhatod. Az öreg Réthynek volt felesége.

— S most?

— Özvegy. Már bakfis korában bolondítóan kaczer és szép volt. Ott laktak a Szondy-utczán.

ban, honnan mindennap elkísértem a conservatoriumig meg vissza. Minden áron diva akart lenni és hódítani. Az első áldozat én voltam. Mindennap kedveskedtem neki egy rózsával s egy verssel „Ő hozza.”

Egyszer aztán elmaradt s nem jött többé a conservatoriumba. Csak később tudtam meg, hogy egy öreg urnak is megakadt rajta a szeme. Megkérte s esküvő után bevitte nagy falusi birtokába.

— S aztán?

— S aztán az öreg Réthy, körülbelül egy éve, meghalt.

— A szép asszony, amint látom, már le is tette a gyászt.

— Le. Most akar élni. De siessünk, még ma szeretnék vele beszélni.

Fiakkerbe ültek és sebes vágatva hajtatnak a lóversenyterre.

A szép asszonyt már ott találták, éppen letette messzelátócsövét s előkereste apró pénztárcáját, melyből több gyűrött bankjegyet vett ki s adott a totalisateurnek. Egy ideig a start-et kísérte figyelemmel azután mintha beleunt volna, közönyös arccal, bámulta a nyüzsgő tömeget, melyet a játék szenvedély csalt ki.

Közönyös arca azonban nem sokára kiderült, fehér fogai kicsillámlottak a bíbor ajkak közül, mikor Bán Pistát látta maga felé közeledni.

— Jó napot Bán! Mondja csak maga is a szeszélyes szerencsét próbálja meghódítani? Mondhatom nagyon kaczer, nagyon hiú. Soha sem tudja az ember, hogy mivel tesz kedvére.

Keztyűs kezét elényújtotta s azurkék szemével mélyen bele nézett Pista mosolygó arcába.

— Igen, nagyságos asszonyom, mindig elszoktam ide látogatni. S ön?

— Hja, tudja barátom meguntam azt az ostoba falusi életet, meg azt az egyhangu banalitást. Följöttem, hogy lássam az életet. S mintán az élet idejött a szerencsének kurizálni, magam is kisérttem.

— Nagyságos asszonyom, vége van a start nek. A lovak indulnak.

— Iszonyu pechem van. Nézze csak, az a magas pejlo a favorit. Legutóbb Bécsben könnyen első volt. Csillag a neve.

— Én is azt raktam meg, de úgy látszik kevés szerencsével.

— Mind a ketten erősen gukkerezik a csillagot.

— Látja, Bán úr, már kezd csöknyös lenni. A jókey hasztalan öröködik. — Azóta mindig itt volt?

— Mindig, kivéve a nyári napokat. — Most már megy rendesen. De alig hiszem, hogy helyrehozza. — Hogy van az, hogy nagyságodat, eddig nem láttuk itt?

— Tudja, barátom, a gond. De önök azt itt fenn nem értik. Meg szegény beteges férjem . . . Csak még egycsppet igyekeznek jobban!

— Ne törődjék vele. A Csillag mindig makacs volt. Nagy risikóval jár. — S kedves férje?

A szép asszony folsóhajt.

— Szegény ott nyugszik, honnan már nincs visszatérés.

Zugó éljenzés és tapsvihar hangzott föl. Hajnal jött be elsőnek.

— Látja, mindig ilyen a szerencsém! Tudja mit? Van egy jó gondolatom. Hagyjuk itt ezt az ostobaságot! Én úgy is szeretnék magával higgadtan nyugodtan beszélni.

Lesütötte a szemét s egy kicsit elpirult. Aztán hirtelen mosolyogva kapta föl fejét.

— Mi eddig úgy is haragban voltunk. Jöjjen el hozzám theára és béküljünk ki.

Bán nem szabadkozott.

— Üljön mellém a kocsiba, én meg majd bajtok.

Fölültek. A szép asszony kényesen pattogtatta az ostort, Bán pedig ide-oda hajlongot köszöngetve ismerőseinek, kik utána néztek.

Az oktogon-téren megállottak. — Réthy né a kocsis kezébe nyomta a gyeplőt.

— Itthon vagyunk.

A vastag szőnyeggel befutott lépcsőn szótalanul haladtak föl a szép asszony első emeleti lakására. Egyikük sem akart megszólalni, valami különös furcsa gondolattal voltak elfoglalva.

A szép asszony arra a hervadt akácvirágra gondolt, melyet most is ott tartogat a

boudoire ébenfa asztalkáján egy kis majolika vázában. Különbözik úgy találta, hogy nagyon önzök és gonoszak az emberek, kik nem becsülik meg azt az őszi virágot, azt a másodvirágzást.

Bán pedig azt gondolta, hogy kár ezért az asszonyért, hogy az első virágját egy vén bolondnak kellett letépni. Különbözik ő szentül meg van győződve, hogy az nem is volt virág. Ennek most képződik az igazi tavasz.

Mikor beérkeztek a szép asszony ismét kezét nyújtott neki. — Isten hozta. Itthon vagyunk. Ugye milyen zord, milyen kihalt, milyen üres ez a lakás?

Annyi vágy, annyi melegség volt azokban a nagy fényes termekben, melyek Bán arcából akarták kiolvasni a hatást.

— Nem, ez a „fészok“ nem lehet zord, hiszen ide bevarázsolta a természet minden szépségét: mikor beszél, van itt madárdal, a fényes, arany sugaras nap meg mindig itt ragyog.

. . . Behozták a theat.

— Hogy szereti? Édesen? Adja csak ide a czukortartót, majd elkészítem én.

Bán gépiesen nyult az estüt czukortartó után s mikor átadta, érezte Réthy né lágy ujjainak finom bársonyát.

Theázás alatt közömbös dolgokról beszéltek. Réthy né az unalomról meg a falusi életről, Bán pedig a bálokról és a sportról. Azután illatos cigarettére gyújtottak, mialatt Réthy né igyekezett más fordulatot adni a tisztelgésnek.

— Tudja, nagyon untam magamat. Az őszi szél elhervasztotta virágjaimat, s ezt az egy akácvirágot, mely utoljára bujt elő a levelek sűrűjéből magam vágtam le s hoztam el, csak azért, hogy elmondhassam, hogy volt ott néha olyan is, a mi gyönyörködtetett. Akarja talán látni?

Be sem várva a feleletet könnyű mozdulattal belibeggett a boudoirba s kihozta avázával együtt.

— Tebát csak erre várt? Mikor ez is megjött, vele együtt bucsut vett?

— Tudja, azt már nem akartam, hogy a fán hervadjon el. Azt gondoltam, hogy jobb helye lesz itt nálam.

Valami igéző kedvesség volt a hangjában is, a mosolyában is, meg az alakjában is. A fiatal ember meg lágy, mély hangon kezdett beszélni.

— Adja nekem, Eliz, nagyon szeretem ezt a virágot még így hervadva is

Réthy né az Eliz szóra kissé megrezsent s úgy gondolkodott, hogy mégis nagy ostobaságot követett el, mikor ott hagyta ezt s ő, a fiatal tavasz, az ős árnyékában keresett pihenőt, pedig hát tavasznak tavasz. Azután elnevette magát.

— Nem adom, ez volt az utolsó virág kertemben s ezt bolondulásig szeretem.

— Nem adja? Akkor elveszem. — Utána kapott de nem érte el. Fölállott, hogy könnyebben hozzá jusson.

Réthy né hátrahajlott a puha széken.

— Nem adom, nem érdemes. Látja, ez csak amolyan másod virágzás.

— Akkor annál inkább akarom.

Ismét igyekezett elkapni, kapkodás közben pedig arca hozzá ért Réthy né alabastrom homlokához, mikor jobbra fordította fejét, homlokán egy szenvedélyes forró csók perzselését érezte.

A szép asszony lehunyta pilláit, önfelédten engedte egész arcát, piros ajkát, illatos haját, annak az izzó parázs hevének, mely Bán Pista ajkán született.

Egyszer csak elnevette magát s kibontakozott.

— No most már odaadom, ha olyan nagyon akarja. Csak ígérje meg, hogy becsben fogja tartani s gondját viseli épp' úgy, mint én.

Bán megígérte. Mikor távozott, úgy találta, hogy nem éppen kellemetlen ez a másodvirágzás.

Mindennapos vendége lett Réthy nének. Együtt theáztak, együtt zongoráztak, együtt kocsikáztak, Bán Pista pedig kezdett kimaradozni a klubbokból is meg a kávéházi fülkékből is, minden idejét lefoglalta e szép asszony. A fiuk, kiket került, izgatottan beszéltek a viszonyról.

Mikor pedig a kioszkba ment, a tanácsosné és a kis Darvainé erősen meglorgnították. A szép asszony hirbe jött.

De ő annál hetykébben hajtott Bán oldala mellett, annál büszkébb mosolylyal nézett szembe az ujjal mutogató világra.

Egyszer aztán a kávéházban Pistát elfogták barátai, kik féltették őt is, meg egy eper ajku, nagy fekete szemű leánykát is, ki egy vidéki városban avval töltötte el az estéket, hogy Bánra gondol.

Megkérdezték Pistát, hogy mit akar? Ő pedig vallat vonva azt felelte:

— Hat szeretöm.

— S a Gizi? Mit szól ehhez a Gizi?

E nem várt kérdés egy kicsit megzavarta. Ugy látszott neki, mintha fiatal jegyese szemrehányó arccal állana előtte. A kis ujját gomblyukába fűzte.

— Hisz kezdem is már unni a dolgot. — Rövid szünet után hozzá tette: El úgy sem veszem Réthy né.

— Hát akkor szakíts vele!

Nem szólt semmit erre, hanem sarkon fordulva tovább ment. A mit mondtak, kissé szegget ütött a fejébe. Azok a szemrehányó nagy fekete szemek ismét megjelentek. Olyan tiszta, ártatlan boldogságot ígérnek azok, nem olyan ördögöt, bünsöt mint ez a szőke dámon. Eh, szakít vele, csak meg ne tudja Gizi.

Az oktogon-téren ért. Főnézett Réthy néhez, kit pongyolában talált. Mosolygott most is; de mindjárt eltűnt a mosoly ajkáról, mikor Bán fagyos arca nem derült ki.

— Nagyságos asszonyom, búcsuzni jöttem. Bizonytalan, de hosszú időre el kell utaznom. Réthy né gunyosat kaczagott föl.

— Ertem, mit jelent? Hogy többé nem látjuk egymást. Azt tudtam, hogy a férfiakat addig érdekel egy asszony, míg új gyönyöröket tud nyújtani. S aztán . . . aztán ott hagyják a faképnél. Magáról ezt mégsem teteleztem volna föl.

Bán Pista ott állott némán, mereven. Ez az asszony rendkívüli hatást tudott reá gyakorolni. Ugy állott ottan, mint egy gyermek, a kit fednek, dorgálnak, Már-már oda akart omilani lábai elé, mikor a kékselyem függöny mellől mintha Gizi fenyegető ujját látta. Ismét elébe rajzolódik az a tiszta, ártatlan boldogság.

Ekkor hirtelen fölegyenesedett, valami azt sugta neki: férfi vagy, azzá kell lenned.

Udvariasan meghajtá magát és távozott.

Mikor Bán Pista kilépett a szalonból, Réthy né egy hintaszékbe vetette magát és azt gondolta:

— Különösek is ezek a férfiak. Ugy vannak a nőkkel, mint a virággal: csak úgy szeretik a virágot ha illatozik, ha az első virágzás, De az ilyen másodvirágot csak akkor tűzik gomblyukba mikor mások nem látják, — a homályban. Aztán pedig szeretik hamar eldobni.

De most adunk egy kis parfümet is ennek az őszi akácvirágnak, hogy legyen illata is.

Hirtelen elővett egy szalmaszinű levélpapírt s gyorsan ezt írta rá:

Kedves barátom! Szerelném ön által lefestetni magam. Sziveskedjék holnap 12 órakor hozzám fáradni, hogy az erre vonatkozó szükséges dolgokat megbeszéljük.

Réthy né.

U. i. Ha ekkor elfoglaltságai miatt nem jöhetne, tüzzön ki máskorra időt.

A borítékra egy ismert fiatal festő nevét írta.

. . . Mikor az akác másodszor virágzik . . . Ilyenkor azt mondják, hogy hosszú ős lesz.

Rorák Imre.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Budapesti koler a üldözött. Nincs igazsága. A város közegészségügyi bizottsága nem határozta el, hogy a Budapestről jövő utasokat vesztegzár alá helyezi. Tehát természetes is, hogy ön ilyenféle határozatnak fogauatosítását nem láthatta. A közegészségügyi bizottság csak azt rendelte el, hogy az érkező utasokat a pályaudvaron levő inspekcziós orvos megvizsgálja és dezinficziálja. A vesztegzarat mi ajánlunk; s ha panaszra van ok, hát csak az lehet, hogy ezt az óvintézkedést nem tartották szükségesnek.

L. Inkább fővárosi lapban lett volna helye. Úgy, ahogy a közlemény meg van írva, a mi közönségünket nem annyira érdekli, mint a fővárosi sajtó révén az illetékes köröket, melyeknek a figyelmét a fővárosi lapok inkább föl tudják kelteni, mint a vidékiek. Egyéb szivességeit köszönettel fogjuk venni, a titokban tartás felől biztosítva lehet.

KÖZGAZDASÁG.

— **A pécsi sertéshizlaldában** okt. hó 7-én a sertés állomány: 870 drb. kövér, 1280 drb. félkövér 696 drb. sovány, 93 drb. stüldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 42—44 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; stüldők 32—35 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt — kr. m.-m., Árpa ó 6 frt — kr. m.-m. Darálás 60 kr. m.-m.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi október hó 8-ik tartott hetivásarról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza	) őszi	—	frt	—	—	frt	—
	) tavaszi	—	—	—	—	—	—
	) új	6	„	80	6	„	60
Kétszeres	) ó	—	—	—	—	—	—
	) új	6	„	—	5	frt	80
Rozs	) ó	—	—	—	—	—	—
	) új	5	„	70	5	„	50
Árpa	) őszi	—	—	—	—	—	—
	) tavaszi	5	„	40	—	—	—
	) új	4	„	80	—	—	—
Repeze	)	—	—	—	—	—	—
Bükköny	) széna	—	—	—	—	—	—
Kukoricza	) ó	4	„	80	—	—	—
	) új	3	„	80	—	—	—
Széna	) ó	2	„	20	2	„	—
	) új	—	—	—	—	—	—
Szalma	. . . . .	1	„	70	1	„	50

Kínalat: nagy (mintegy 280 gabonaköcsi volt a piacon).

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

1428.

1892. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróság 13869./13870 1891. számú végzése által, Verle Mihály végrehajtó javára Hoszni Lajos ellen 300 frt. tőke ennek 1891. év szept. hó 3. napjától számítandó 6% kamatai es eddig összesen 62 frt. 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és föllfoglalt és 578 frtra becsült gazdasági állapotok s

kukoriczából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 13869./13870./1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis **Pécsett Herenden** u leendő eszközlésére **1892. évi október hó 15-ik napjának délután 4-ikéig** határidőül kintűzetik s ehhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Kelt Pécssett 1892 ik évi október hó 4-ik napján.

Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez az égetett felírás van: „Gróf Esterházy Géza.”

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya,

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség:

a * * * * **COGNAC**,

mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból, idegen anyagok hozzávegyítése nélkül, francia mód szerint készül s ezért

járványos betegségeknel, így kolera ellen

övszerűl sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár igazgatósága:

Budapest, VI. külső váczí-út 23.

Páris, Lipse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Szakértői vélemény: A forgalomban lévő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.

TAIZS JÓZSEF Pécssett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronytűző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatványraktárából

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papirok, különböző súlyban és minőségben; itató papirok, levélpapirok dobózkban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eléle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Schönwald Imre

ékszer-, arany- és ezüst-tárgyak gyára és gyári raktára.

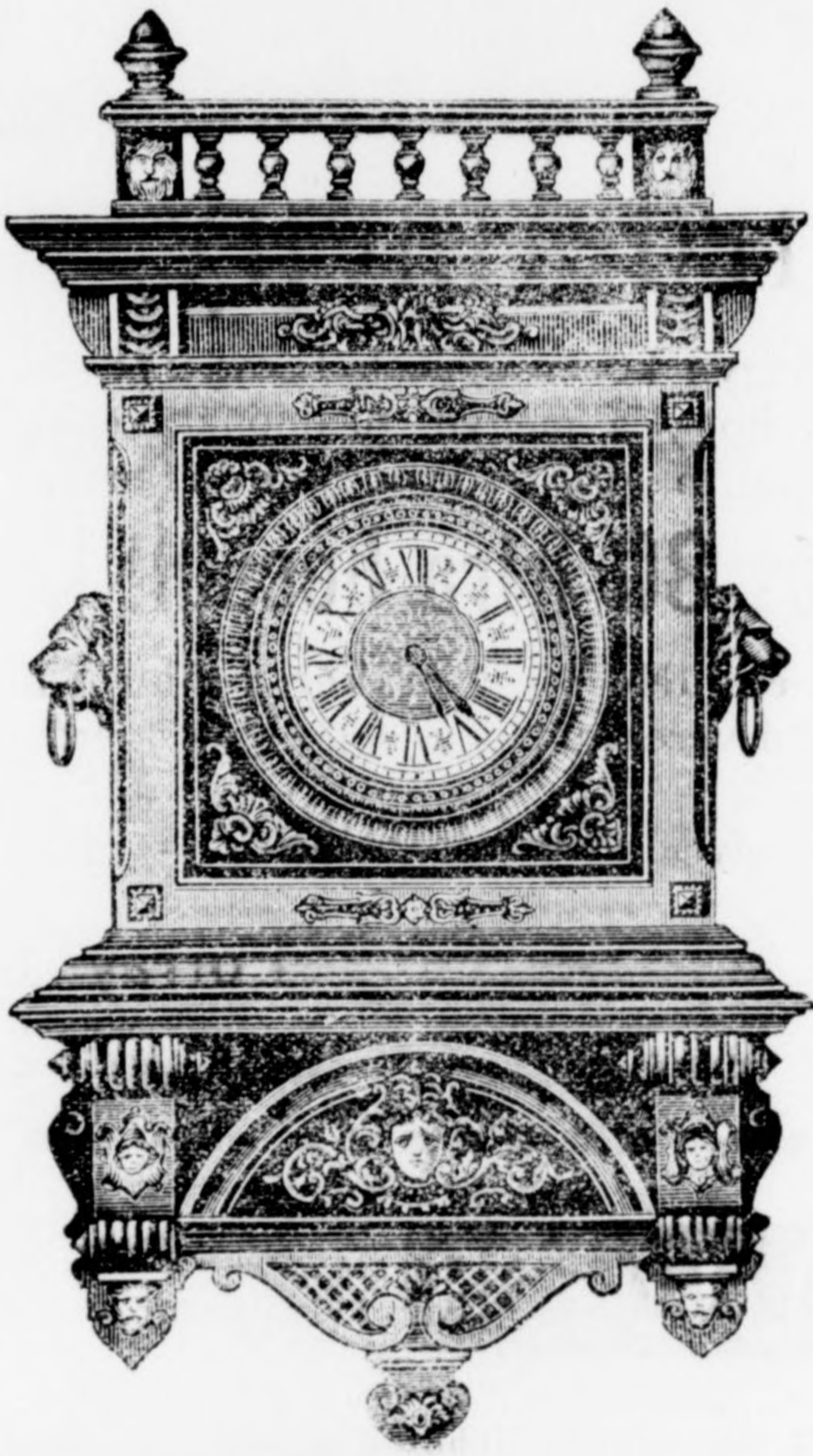
Főzlet: Pécs, Király(-fő)utca, a hattyu-termek épületében.

Legnagyobb választék a legújabb
párizsi és angol

ÉKSZEREK,

ezüsttárgyak és órákból, valamint
legfinomabb

párizsi szemüvegek
és chinaezüst-tárgyakból.

I. szám. Salon renaissance-óra ütő-
művel, legszebb modern kivi-
telben 32 frt.

II. szám. Ingaóra ütőművel, jó, pon-
tosan járó szerkezettel, csinos
faragott diófaszekrényben, fé-
nyezve 14 frt.

III. szám. Amerikai, pontosan kipró-
bált ébresztő-óra csinos állany-
tokban 6 frt 50 kr

IV. szám. Finom amerikai, pontosan járó
ébresztő-óra 3 frt.

V. szám. Moca-service 6 személyre, valódi
tömör fémjelzett ezüsből 280 frt.

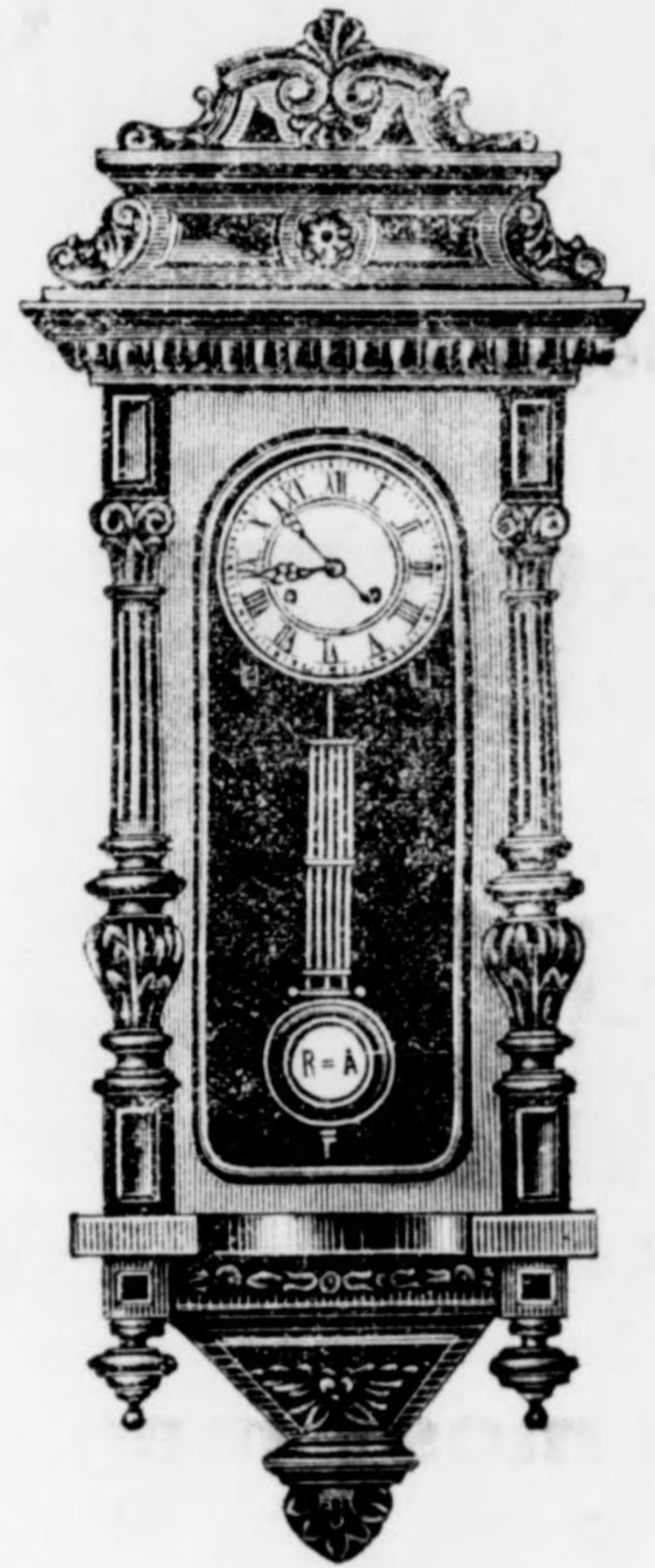
Ugyanaz legjobb china-ezüsből, elegáns ki-
vitelben 60 frt

VI. szám. Felsőszolgáló-tálca fa
yencze-betéttel, finom china
ezüst-keretben 10 frt.

Saját vésnöki műterem. Egy mono-
gram csinos kivitelben 15 kr.

Egy latin betű vésése 4 kr.

Továbbá készítek minden-
nemű pecsét-nyomókat, czi-
mereket stb. legjutányosabb
árak szerint.

Órajavítások lehető pontosan és jutányos árak mellett készíttetnek, nemkü-
lönben mindennemű arany és ezüsttárgyak, melyek gyorsan és csinosan készíttetnek.

Magyar diszékszerek: kardok, mentekötők, gombok, sarkantyuk stb. legszebb
kivitelben.

Ház eladás.

Pécsett, siklósi-utca 28. sz.

ház

jutányos áron eladó, vagy az egész ház bérbe adandó. Bővebbet a háztulajdonosnál siklósi-utca 9. szám.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

INGYEN

és bérmentve

küldjük meg bárkinek az

épen most megjelent

képekkel dusan ellátott

árkönyvünket

az 1892-93 iki

őszi és téli idényre,

mely magában foglalja a legújabb párizsi és bécsi costumeok mintáit u. m. zsaketek, köpenyek, capes és pellerineket, legújabb szücsárukat, kalapokat és az összes férfi és női divatcikkeket.

Hirsch Testvérek

Budapest, váczi-utca 3.

Női ruhaszövetminták kívánatra ingyen és bérmentve.

BUTOROK CSOMAGOLÁS nélkül szállítása

BUTORRAKTÁR MÖBELLAGER

95 gőzrel berendezett ASZTALOSÜZLET

TISCHLEREI mit Dampfheizung

HOFMANN KÁROLY FUNKIRCHEN

PÉCS

EXPEDITION VON MÖBELN ohne Einballege

Gözmalom

Somogy megye legjobb buzatermő vidékén jó forgalmu, igen jó karban levő,

3 járatu simaörlő gőzmalom

családi viszonyok miatt kedvező feltételek mellett jutányos áron eladó, vagy bérbe adandó. Bővebbet Honig és Weinberger uraknál Kaposvárott.

3907 sz.
k.i.

Árverési hirdetmény.

Alollírott főszolgabíró által Baranya megye közönségének f. évi 278 sz. a. közgyűlési határozata folytán ezennel közzétetik, hogy a megye tulajdonát képező a mohács-pecsi orsságut mentén az ugynevezett magyar sórosi csárda mellett fekvő

1380 ööl kiterjedésű és 80 frtra becsült kert

illetve szántó föld folyó évi október hó 22-én délelőtt 9 órakor a főbírói hivatalos helyiségben megyeház II. emelet nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett örökáron eladatni fog.

Közelebbi feltételek alollírott hivatali helyiségben betekintheők.

Pécsett 1892. évi október hó. 5.

Forray Iván
főszolgabíró.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértululás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerházaiban.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg”-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnenschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll” feliratu ónozzattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúz és a meghülés egyéb következményeinél legismerteseb népszer. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: I, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik. Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitünő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszertien működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécsen: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.